

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ЗМІНИ ЯКОСТІ ЖИТТЯ ХВОРИХ НА ХРОНІЧНИЙ ВІРУСНИЙ ГЕПАТИТ С ПОЄДНАНИЙ З АРТЕРІАЛЬНОЮ ГІПЕРТЕНЗІЄЮ

Саєнко О.С.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Чемич М.Д.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність. Хронічний вірусний гепатит С (ХВГС) є однією з найактуальніших проблем сучасної медицини, що пов'язано з прогресуючим зростанням захворюваності серед осіб молодого, найбільш працездатного віку. За даними ВООЗ, в Україні вірусом гепатиту С інфіковано близько 3 % громадян. Виникають складності у лікуванні пацієнтів з ХВГС та супутньою патологією кардіологічного профілю, а саме артеріальною гіпертензією (АГ).

Мета роботи - оцінити якість життя хворих на ХВГС з АГ у порівнянні з хворими на АГ, та визначити вплив на неї обізнаності щодо даного захворювання.

Матеріали та методи. Обстежено 90 пацієнтів, що перебували на лікуванні у СОІКЛ імені З. Й. Красовицького. Хворі були поділені на три групи по 30 осіб у кожній. Перша – пацієнти з HCV-інфекцією які мали підвищений систолічний артеріальний тиск (САТ) (140 – 200 мм рт. ст.), друга – особи з HCV-інфекцією та нормальним САТ (90 – 130 мм рт. ст.), третя – хворі з артеріальною гіпертензією (САТ 140 – 210 мм рт. ст.) Фізичний і психологічний компоненти здоров'я оцінювали за допомогою опитувальника SF-36.

Результати. Найбільше змінювався показник шкали, що відповідає психологічному компоненту здоров'я. Найкращий показник був у пацієнтів третьої групи - (48,96±1,10), на 10,5 % він був нижчим в осіб другої групи - (43,83±1,35) $p<0,05$. Спостерігалось значне зниження показника у хворих другої групи (38,92±1,44) $p<0,05$. Показники фізичного компоненту в першій і другій групі знаходилися на одному рівні і не залежали від наявної патології (відповідно (52,15±1,53) і (53,13±0,70) $p>0,05$), найнижчим він був у пацієнтів третьої групи (49,38±1,33) $p<0,05$.

Висновок. При оцінці якості життя хворих виявлено, що значення, які характеризували психологічний компонент здоров'я були нижче у хворих на ХВГ С+АГ у порівнянні з хворими на АГ. Це може свідчити про сформований у пересічних громадян хибний стереотип невиліковності ХВГС.

КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНФЕКЦІЙНОГО МОНОНУКЛЕОЗУ У ДІТЕЙ

Січненко Н.С.

Науковий керівник: к.мед.н., доц. Ільїна В.В.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність проблеми ІМ обумовлена високою поширеністю герпесвірусних інфекцій. ІМ є найбільш типовим клінічним проявом ГВ-інфекцій. У світі ІМ щорічно хворіють від 16 до 800 осіб на 100 тис. населення. Це обумовлено як поширенням ГВ-інфекцій, так і розширенням спектра обстеження пацієнтів на наявність герпес-вірусів.

Мета роботи - розглянути етіологію і епідеміологію ІМ; охарактеризувати клінічні особливості перебігу хвороби у дітей; розробити методи діагностики ІМ.

Матеріали та методи. У структурі інфекційних захворювань проаналізовано 26 випадків інфекційного мононуклеозу, який був виявлений у 13 дівчаток та 13 хлопчиків. Діагноз підтверджувався виявленням клінічно значимого рівня імуноглобулінів М до вірусу Епштейна – Бара.

Результати. Середній вік обстежених дітей складав 6,57±0,92 роки. Частота випадків захворюваності на ІМ зустрічалась у дітей віком від 5 до 7 років з піком у 6 річному віці. Діти з ІМ поступали до стаціонару в середньому на 6,27±0,94 добу від початку захворювання. Перебіг ІМ протікав переважно середньотяжкої форми. ІМ у 53% дітей зустрічався в осінній період, в дещо менше у весінній - 19%, у інші пори року випадки захворювання зустрічались з однаковою частотою - по 14%.